

کریم در آتن

بازیکن سابق پرسپولیس حالا قرار است در تیم اول یونان بازی کند. تیمی که در سطح دوم فوتبال اروپا به صورت کامل شناخته می‌شود. کریم انصاری‌فرد که چند فصل قبل در تیم تهرانی بود و نمایش موفقی نداشت با حضور مستمر در فوتبال اروپا بالاخره موفق شد خودش را بالا بکشد. انصاری‌فرد در تمام این مدت و زمانی که همه کارشناسان از او دل بریده بودند تلاش کرد و همزمان روی نیمکت تیم ملی نشست تا در نهایت به پانتینیاکو برسد. قرارداد سه و نیم‌ساله انصاری‌فرد نشان می‌دهد که او موفق شده در بازه چهار ساله به آن چیزی می‌که خواست نزدیک شود. انصاری‌فرد در ۲۱سالگی به پرسپولیس پیوست اما در خششی نداشت و به اروپا رفت.

یکشنبه ● ۲۶ دی ۱۳۹۵ ● شماره هشتاد و هشت

وزیر ارش

با حاشیه، بی‌حاشیه

A T I V G H N O

جابه‌جایی زمستانی ستاره‌ها

تقریباً همه تیم‌های لیگ برتری در زمستان خریدهای پرنام و آوازه‌داشتته‌اند. این اتفاق چطور رخ داده؟

مریی یا مدیر بی‌کیفیت و یا حتی بازیکنان بی‌کیفیت می‌توانند یکی از عوامل پرستاره شدن زمستان نقل و انتقالات باشند. آن‌ها اول فصل از روی اسم بازیکن خریده‌اند و فقط ستاره جمع کرده‌اند، و در نیم‌فصل فهمیده‌اند که این همه اسم به کارشان نمی‌آید

● **مهدی شادمانی** ●
shadmanimohdi@gmail.com ●

می‌توان به‌جرت گفت که نقل و انتقالات نیم‌فصل لیگ برتر بسیار پرسروصداتر و مهم‌تر از نقل و انتقالات تابستان‌پیکیری می‌شود. پنجره زمستانی نقل و انتقالات در شرایطی باز شده که از همان روزهای ابتدایی پر از اسم‌های بزرگ بوده است. پرسپولیس سروسو رفیعی را جذب کرده، استقلال به دنبال آندو و چاروف است و لک، پورقاز، خلعتبری، نورمحمدی، افشین، حسن‌زاده و عالیشاه تیم‌هایشان را عوض کرده‌اند. اما این پایان نقل و انتقالات نیست و این‌طور که در جدول احتمالات دیده می‌شود تا پایان آخرین روز می‌شود انتظار داشت که بازیکنان بیشتری جابه‌جا شوند. اما این اتفاقات چطور رخ داده و چه عواملی سبب شده پنجره زمستانی اینقدر پرسروصدا و پرنام باشد؟

بدون پول، هرگز!

حتماً تصور می‌کنید این همه سروسودا به خاطر پول بی‌حدی است که داخل فوتبال ریخته. اما تصوراتان کاملاً اشتباه است. اکثر مردان پرسروصدای لیگ برتری تنها به این دلیل جدا می‌شوند که قراردادهایشان سنگین است و تیمشان توانایی پرداخت دستمزدشان را ندارد. تصور کنید بازیکنانی مانند آندو تیموریان حقوق بسیار بالایی دارند. بندی در قراردادهای آن‌ها هست که در صورت عدم پرداخت فلان مقدار از طلب

می‌توانند یکطرفه قرارداد را فسخ کنند. به همین شکل است که رحیم زهوی، ستاره استقلال خوزستان نیم‌فصل، به الشحانیه می‌رود و آندو به استقلال نزدیک می‌شود. ستاره پول زیادی می‌خواهند، پول نیست، پس به تیم‌های پولدار می‌روند.

امان از قرارداد

قراردادهای امضاشده در فوتبال ایران چندان حرفه‌ای نیستند. یعنی فارغ از اینکه باشگاه‌ها پولی برای پرداخت حقوق ندارند، مشاور حقوقی درست‌ودرمانی هم ندارند که برایشان قرارداد حساسی فراهم کند. علاوه بر این، بازیکنان پرنام و مشهور هر بندی که دوست داشته باشند را در قراردادشان می‌نویسند و با آن ساز جدایی سر می‌دهند. مثلاً تا همین امسال مد بود که برخی بازیکنان در قراردادهایشان شرط «جدایی در صورت پیشنهاد خارجی» را قرار می‌دادند و مدیران هم انگار نه‌انگار که ممکن است در نیمه فصل لنگ بازیکن شوند، قرارداد را امضا می‌کردند. حالا کار به اینجا رسیده که همه بازیکنان بند

پیشنهاد خارجی را می‌گذرانند و البته بندهای پیشنهادی دیگر هم در قراردادشان دارند. مثلاً علی‌عسگر در قراردادش شرط جدایی از تیم در صورت جدا شدن کاظمی را می‌نویسد و بازیکنی دیگر حق فسخ یک‌طرفه را می‌گیرد. این بندها کمک می‌کند بازیکنان نیم‌فصل اسباب و اثاثیه را جمع کنند و بروند تیم جدید.

آقایان بی‌دقت

مریی یا مدیر بی‌کیفیت و یا حتی بازیکنان بی‌کیفیت می‌توانند یکی از عوامل پرستاره شدن زمستان نقل و انتقالات باشند. آن‌ها اول فصل از روی اسم بازیکن خریده‌اند و فقط ستاره جمع کرده‌اند، و در نیم‌فصل فهمیده‌اند که این همه اسم به کارشان نمی‌آید. نمونه این ماجرا علی‌رضا منصوریان است که رفت بختیار رحمانی و آرش افشین را خرید و امین حاج‌محمدی را هم رد نکرد و حالا یکی از تیم‌هایی است که مجبور شده به بازیکنان پرنام و آوازه رضایت‌نامه بدهد که بروند، و این‌طور می‌شود که زمستان پرستاره می‌شود.

تمایز نزدیک

قراردادهای امضاشده در فوتبال ایران چندان حرفه‌ای نیستند. یعنی فارغ از اینکه باشگاه‌ها پولی برای پرداخت حقوق ندارند، مشاور حقوقی درست‌ودرمانی هم ندارند که برایشان قرارداد حساسی فراهم کند. علاوه بر این، بازیکنان پرنام و مشهور هر بندی که دوست داشته باشند را در قراردادشان می‌نویسند و با آن ساز جدایی سر می‌دهند. مثلاً تا همین امسال مد بود که برخی بازیکنان در قراردادهایشان شرط «جدایی در صورت پیشنهاد خارجی» را قرار می‌دادند و مدیران هم انگار نه‌انگار که ممکن است در نیمه فصل لنگ بازیکن شوند، قرارداد را امضا می‌کردند.

نام‌های بی‌نشان

همه اسم‌ها ستاره‌اند؟ حقیقتش این است که همه بازیکنان ستاره نیستند. مثلاً نورمحمدی و حنیف عمران‌زاده، میلاد میداوی و محمد نصرتی روزهایی ستاره‌های لیگ برتر بوده‌اند، اما حقیقتش این است که از روزهای اویشان فاصله دارند و فقط دبی‌نام را در فهرست‌ها بالا برده‌اند. یعنی به غیر از اینکه مدیران و مربیان در خریدها با عمل می‌کنند، بازیکنانی هم هستند که کیفیت زیادی ندارند و به همین دلیل پشت در باشگاه و در فهرست خروجی قرار گرفته‌اند. وقتی آن‌ها به دلیل کم‌کیفیت بودن در فهرست خروجی تیم قرار می‌گیرند، خب نقل و انتقالات پرسروصدا می‌شود، کاری‌اش هم نمی‌شود کرد.

این سربازی و داستانش

حتماً می‌دانید که سرباز شدن بازیکنان لیگ برتری تاثیر زیادی در برنامه شدن نقل و انتقالات داشته. دلیلی که البته و به احتمال زیاد سال آینده تیم دیگری را آزار نخواهد داد. ماجرا از این قرار است که بازیکنانی چون سروسو رفیعی و شجاع خلیل‌زاده هرکدام به خاطر سرباز بودن به چنین شرایطی دچار شده‌اند. سروسو رفیعی روزهای پایانی سربازی‌اش را در تراکتورسازی پشت سر گذاشت و بازیکن آزاد شد، شجاع خلیل‌زاده هم که برای سربازی از سپاهان به تراکتورسازی رفته بود، برای نیم‌فصل قرارداد باقی‌مانده‌اش را در سپاهان گذراند و الان به فکر تیم است. به این‌دو بازیکن، امید عالیشاه و احمد نوراللهی را هم اضافه کنید که به خاطر گذراندن دوره سربازی به تراکتورسازی پیوسته‌اند.

عکس نوشت

باز نشر یک عکس

این عکس شادی مشهورترین تیم گیلان است، ملوان بندرانزلی. جوانان انزلی با مربیگری مایلی کهن صدرنشین لیگ یک هستند و البته با سپیدرود رشت برای قهرمانی لیگ یک رقابت می‌کنند. گیلان پس از یک سال حذف می‌تواند بازگشتی رویایی به لیگ برتر داشته باشد.

قاعده بازی

مهران باقی

درگیری عجیب سروش!

یکی از عجیب‌ترین عکس‌هایی که پس از بازی پرسپولیس و سایپا منتشر شد مربوط به بازیکن پرسپولیس بود. سروش رفیعی پس از پایان بازی تلاش می‌کرد با هواداران عکس یادگاری بگیرد اما با برخورد ماموران داخل ورزشگاه مواجه شد. هرچند برخورد خاصی نبود و درنهایت رفیعی عکسش را گرفت، اما به‌نظر می‌رسد قوانین غیرحرفه‌ای فوتبال در ایران بیش‌ازپیش به بی‌نظمی و غیرقانونی بودن اتفاقات داخل ورزشگاه‌ها کمک می‌کند.

در فوتبال حرفه‌ای و البته به صورت کلی طبق قوانین فیفا برقراری امنیت ورزشگاه بر عهده میزبان مسابقات است. یعنی تیم‌ها مختلف فوتبال برای اینکه بتوانند امنیت تماشاگران و تیم‌ها را برقرار کنند با یک تیم حفاظتی قرارداد امضا می‌کنند و یا خودشان حفاظتی دارند که مسئول برقراری نظم و امنیت ورزشگاه‌ها می‌شود. این ماموران به‌خوبی برای این‌کار آموزش دیده‌اند و البته در زمان برگزاری بازی کارمندان باشگاه‌ها به‌حساب می‌آیند. مامورانی که به‌خوبی می‌دانند نباید با بازیکنان و کادرفنی تماسی داشته باشند و ماموریتشان کنترل استادیوم فوتبال است.

در فوتبال ایران اما ماجرا کمی پیچیده است. تیم‌های فوتبال خصوصی نیستند و به همین دلیل استادیوم اختصاصی ندارند. وقتی تیم‌ها استادیوم اختصاصی ندارند، تیم حراست و محافظت از ورزشگاه را هم ندارند. به همین سادگی سازمان لیگ باید برود سراغ نیروی انتظامی. از همین جا مشکل شروع می‌شود. وقتی نیروی انتظامی مسئولیت برقراری نظم و امنیت داخل ورزشگاه را به عهده بگیرد از قوانین و پروتکل‌های خودش پیروی می‌کند و همین مشکلاتی را به وجود می‌آورد. مثلاً اگر دقت کرده باشید زمانی که استادیوم آزادی پر از جمعیت نشده و برخی سکوها خالی است، ماموران برای رعایت پروتکل‌های خود جمعیت را در یک طرف جمع می‌کنند. تصور کنید این یعنی اینکه مردم برای نشستن در فلان صندلی پول داده‌اند اما باید در محلی که در زمان بازی تصمیم گرفته می‌شود و هیچ بحرانی هم در کار نیست بنشینند. البته ایراد از ماموران نیست، آن‌ها از پروتکل‌هایی پیروی می‌کنند که فوتبالی نیستند و به همین دلیل امنیت داخل و بیرون ورزشگاه نسبت به بازی فوتبال و تماشاگران ارجحیت پیدا می‌کند.

در ماجرایی که برای هافبک پرسپولیس پیش آمد، باز ماجرا همین‌طور بود. ماموران نیروی انتظامی با همان پروتکل‌های خود تشخیص دادند که عکس گرفتن رفیعی می‌تواند خطر‌ساز باشد و با او بر سر رفتن زودتر به رختکن صحبت و البته هدایتش کردند. چیزی که در استادیوم‌های فوتبال به‌هیچ‌وجه نمی‌توانید ببینید. این در شرایطی است که تیم‌های میزبان برای برقراری امنیت بازی از پول فروش بیش‌تان درصد خوبی را پرداخت می‌کنند و عملاً این کار بدون هزینه انجام نمی‌شود. اما تیم‌ها به جای اینکه بتوانند از خدماتی که برایش پول پرداخت می‌کنند منتفع شوند ضرر هم می‌کنند. باشگاه پرسپولیس استادیوم آزادی را اجاره می‌کند و شاید دلش بخواهد تا تا‌قدیقی پس از بازی از حضور تماشاگران‌ش در کنار تیم لذت ببرد، اما این ماموران هستند که بلافاصله پس از پایان بازی به خاطر پروتکل‌های خود جمعیت را به بیرون هدایت می‌کنند. حل این مشکل البته چندان سخت نیست، اما روش آن این است که سازمان لیگ فدراسیون فوتبال هماهنگی بیشتری با ارگان برقرارکننده نظم داشته باشد تا جلوگیری از بی‌نظمی لذت‌های فوتبالی را از بین نبرد.

برنامه بازی‌ها

فوتبال

اروپا

یکشنبه ۹۵/۱۰/۲۶

اورتون – منچسترسیتی ۱۷:۰۰
منچستربیونایتد – لیورپول ۱۹:۳۰
سویا – رئال مادرید ۲۳:۱۵
اودینزه – آ‌اس رم ۱۷:۳۰
فیورنتینا – یوونتوس ۲۳:۱۵

لیگ برتر

سه‌شنبه ۹۵/۱۰/۲۸

تراکتورسازی – صنعت نفت ۱۵:۰۰
صبا – پیکان ۱۵:۳۰
استقلال – استقلال خوزستان ۱۶:۴۰
چهارشنبه ۹۵/۱۰/۲۹
سپاهان – نفت ۱۴:۳۰
سپاهجامگان – پدیده ۱۵:۰۰
گسترش فولاد – ماشین‌سازی ۱۵:۰۰
سایپا – ذوب‌آهن ۱۶:۴۰
فولاد – پرسپولیس ۱۶:۴۰

اروپا

جمعه ۹۵/۱۱/۱۱

فرایبورگ – بایرن ۲۳:۰۰